

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/756/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915220234
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7915220234.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom, v spore žalobcu: S. S., J.. XX.XX.XXXX, Z. XX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: O. S., J.. XX.XX.XXXX, Z. XX/XX, XXX XX E., zastúpený: JUDr. Róbert Selvek, advokát, so sídlom Némcovej 30, 040 01 Košice, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že

- do výlučného vlastníctva žalobcu prikazuje: televízor, kameru Panasonic, fotoaparát, pračku, svetelné neóny 2 ks, plávajúcu podlahu - vzor čerešňa, DVD prehrávač a luster do kuchyne.

- do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje: posteľ kovovú, stoličky k písaciemu stolu 2 ks, televízor MASCOM, vysávač ELECTROLUX, gaučová súprava 3 časti, domáce kino, detské koberce 2 ks, koberec v obývačke, ventilátor, jedálenský stôl so 4 stoličkami, krbové kachle, konferenčný stolík, skriňa vstavaná so zrkadlom, stacionárny bicykel, skrinka na chodbe - drevotrieska, TV - stolík, mraznička malá, chladnička, automatická práčka, kuchynský stôl so 4 stoličkami, plynový sporák MORA, veža ORAVA, mikrovlna rúra, manželská kovová posteľ.

II. Žalobcu určuje za výlučného preberateľa celého zostatku úveru zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretou medzi K. stavebnou sporiteľňou a.s., ako veriteľom a žalobcom a žalovanou ako dlžníkmi zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXX X XX.

III. Stranám súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou 03.12.2015 žiadal, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán ohľadne majetku, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.12.2012 nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bolo jeho manželstvo so žalovanou rozvedené a k dohode o vyporiadaní majetku, ktorí nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva, medzi stranami nedošlo.

2. Dňa 11.12.2015 podala žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva k majetku aj žalovaná. Žalovaná v návrhu uviedla presný zoznam hnuiteľných vecí a záväzkov, ktoré ku dňu zániku bezpodielového vlastníctva podľa nej tvorili majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch strán. Keďže žalobca podal návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva skôr, súd konanie o návrhu žalovanej, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 12C/768/2015 zastavil uznesením z 21.03.2016 a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 16.04.2016.

3. Medzi stranami nie je sporné, že k zániku bezpodielového spoluvlastníctva došlo právoplatnosťou rozsudku o rozvedení manželstva. Zo spisu sp. zn. 16P/256/2012 súd zistil, že rozsudok, ktorým bolo manželstvo žalobcu a žalovanej rozvedené dňa 26.11.2012 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 16P/256/2012-50, nadobudol právoplatnosť 14.12.2012.

4. V priebehu konania žalobca a žalovaná svojimi písomnými podaniami ako aj výpoveďami postupne upravovali svoje tvrdenia ohľadne označenia majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva ako aj ohľadne jeho vyporiadania.

5. Pred pojednávaním, ktoré bolo vykonané 31.10.2018, ako aj na tomto pojednávaní obidve strany sa zhodli na tom, že ďalšie dôkazy vo veci neoznačujú, nebudú predkladať a ani navrhovať. Z uvedeného dôvodu súd pri rozhodovaní o rozsahu majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej, ku ktorým je povinnosťou súdu vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo, ako aj pri rozhodovaní o konečnom vyporiadaní tohto majetku vychádzal z dôkazov, ktorými boli výpovede žalobcu a žalovanej a listinné dôkazy, ktoré strany predložili.

6. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

7. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

8. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

9. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

10. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

11. V priebehu konania žalobca aj žalovaná najprv označovali hnutelné veci ako aj záväzky, ktorými boli úvery poskytnuté bankami, pričom na väčšine hnutelných vecí sa zhodli v tom, či patria alebo nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva. Niektoré veci označené žalobcom na jednej strane a žalovanou na druhej strane boli medzi obidvoma stranami sporné, pokiaľ ide o bezpodielové spoluvlastníctvo k týmto veciam. Rovnako pri väčšine hnutelných vecí označovaných stranami, na ktorých sa zhodli, že patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva bola aj dohoda o tom, ktorej strane má konkrétna vec pripadnúť do výlučného vlastníctva. Dôkazná situácia absentovala pri sporných tvrdeniach oboch strán ohľadne hodnoty hnutelných vecí, čo je preukázané výpoveďami strán na pojednávaní dňa 28.10.2016.

12. Až na pojednávaní dňa 12.01.2018 právny zástupca žalovanej zmenil pôvodný návrh žalovanej a žiadal, aby súd zamietol žalobu žalobcu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva. Obmedzil sa vtedy iba na tvrdenia, že ide o dôvody zamietnutia, ktoré vyplývajú z platnej právnej úpravy. Po prednese tohto stanoviska žalovanej strany na tomto pojednávaní žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne výslovne potvrdil, že pre účely vyporiadania majetku žiada neprihliadať na hodnotu hnutelných vecí, túto ani neurčovať a žiadal finančne vyporiadať iba splatenú a nesplatenú časť stavebného úveru. Po tomto pojednávaní žalobca doručil súdu viacero podaní, v ktorých jeho tvrdenia a návrhy na vyporiadanie boli značne rozporné. V podaní z 26.02.2018 uviedol, že nežiada kompenzáciu za hnutelné veci, ktoré sú v užívaní žalovanej a ktoré jej majú byť v rámci vyporiadania pripadnúť. Zároveň žiadal určiť obe strany za preberateľov nesplateného úveru so zostatkom k 23.02.2018 v

sume 17 012,89 Eur po jednej polovici. V podaní z 28.05.2018 žiadal, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo tak, že hnutelné veci, ktoré po rozvoze ostali v užívaní žalovanej, má súd prikázať do jej výlučného vlastníctva a nežiada žiadnu finančnú kompenzáciu z týchto vecí pri konečnom finančnom vyrovnaní, ale žiadal vyporiadať finančné záväzky zo spoločného úveru tak, že žalovaná mu uhradí 4 950,00 Eur ako polovicu za ním uhradenú časť úveru a nesplatenú časť úveru zaviazá súd splatiť obidve strany na polovicu. V podaní z 26.7.2018 tvrdil, že hnutelné veci boli ku dňu rozvodu opotrebované a zastarané a majú pripadnúť žalovanej. V podaní z 3.9.2018 už žiadal výplatu od žalovanej v sume 2 700,00 Eur ako kompenzáciu za hnutelné veci prevzatých žalovanou z dôvodu, že žalovaná v pôvodnom návrhu udala hodnotu týchto vecí v sume 3 472,00 Eur. Zároveň žiadal, aby do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva neboli zahrnuté veci, o ktorých v priebehu celého konania tvrdil, že sú výlučným vlastníctvom jeho alebo jeho rodičov. V podaní z 03.09.2018 žiadal vykonať iba finančné vyporiadanie spoločných záväzkov, t.j. zostatkov úverov, ktoré im boli ako manželom poskytnuté ešte za trvania manželstva a to tak, že súd uloží žalovanej povinnosť uhradiť pre neho na konečné vyrovnanie sumu 2.700,00 Eur.

13. Právny zástupca žalovanej v podaní z 03.07.2018 zotrval na zamietnutí návrhu žalobcu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva a ako dôvod uviedol, že žiadna zo strán neuplatňuje voči druhej strane žiadne nároky z rozdelenia majetku, ktorý tvoria hnutelné veci. Pokiaľ ide o úver tvrdil, že, išlo o poskytnutie stavebného úveru na renováciu rodinného domu, ktorý bol vo výlučnom vlastníctva žalobcu, žalovaná týmito úvermi nezískala žiadnu majetkovú výhodu, získal ju výlučne žalobca, a preto žalovaná nemá povinnosť uhrádzať dlhy, ako finančné prostriedky vynaložené výlučne na majetok žalobcu. Žalobca sa však nestotožnil ani v ďalšom priebehu konania s týmito dôvodmi žalovanej a zotrval na stanovisku, že podľa platnej právnej úpravy za záväzky, ktoré vznikli obom manželom za trvania manželstva, v prípade zániku bezpodielového spoluvlastníctva majú zodpovedať obidvaja manželia, a preto trval na tom, aby súd uložil žalovanej uhradiť pre neho finančné vyrovnanie za platenie úveru, ktorý splatil výlučne zo svojich prostriedkov po rozvoze manželstva.

14. Z písomných podaní žalobcu a žalovanej ako aj z ich výpovedí na pojednávaniach nie je sporné, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej patria hnutelné veci uvedené vo výroku tohto rozsudku a rovnako z ich súhlasných výpovedí vyplýva, že pre prípad vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva tieto veci je potrebné prikázať do výlučného vlastníctva žalobcu a žalovanej tak, ako je to uvedené tohto rozsudku.

15. Žalovaná až do pojednávania konaného dňa 12.01.2018 tvrdila, že do bezpodielového spoluvlastníctva patria aj iné veci, ktoré žalobca označil ako „veci vo výlučnom vlastníctva jeho, alebo jeho rodičov“. Od 12.01.2018 však žalovaná zmenila tieto svoje pôvodne tvrdenia tým, že žiadala žalobu zamietnuť. Od 12.01.2018 už nežiadala, aby súd vyporiadaval bezpodielové spoluvlastníctvo strán. Na základe takto zmeneného návrhu na konečné rozhodnutie vo veci, súd vyhodnotil toto tvrdenie tak, že jej predchádzajúce tvrdenia a požiadavky na konečné vyporiadanie nie je potrebné akceptovať pre účely meritórneho rozhodnutia vo veci. Tým vlastne došlo k zmene jej stanoviska aj v tom, že netrvá na vymedzení rozsahu hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva v tej časti, v ktorej bola dovtedy ohľadne niektorých vecí spornosť. Z uvedeného dôvodu, súd pri určovaní rozsahu hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán vychádzal iba z tých tvrdení strán, ktoré označili obe strany zhodne ako veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva. Rovnako vychádzal zo zhodných tvrdení strán ohľadne rozdelenia týchto vecí pre žalobcu a žalovanú do ich výlučného vlastníctva.

16. Vychádzajúc z tvrdenia žalobcu, že pre účely finančného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sa nemá vychádzať z hodnoty hnutelných vecí, pretože podľa jeho výpovedí a podaní po 12.01.2018 hnutelné veci nemajú žiadnu hodnotu a vychádzajúc zo zmeneného stanoviska žalovanej po 18.01.2018, že je potrebné žalobu zamietnuť, obe strany teda upustili od pôvodných tvrdení, že hnutelné veci majú určitú hodnotu, o ktorej sa predtým zmieňovali. Strany totiž po 18.01.2018 už oznámili súdu, že nebudú predkladať ani označovať žiadne dôkazy, teda ani dôkazy na hodnotu hnutelných vecí. Z takto formulovaných podaní strán ako aj prednesov na pojednávaniach, súd dospel k jednoznačnému záveru, že požiadavkou strán je, aby boli hnutelné veci vyporiadované ako veci bez hodnoty a bez finančných nárokov pre jednu alebo druhú stranu. Keďže vo svojich podaniach a prednesoch však žalobca zotrval na tom, že uvedené veci patria do bezpodielového spoluvlastníctva a je potrebné ich vyporiadať, bolo povinnosťou súdu o tom rozhodnúť. Skutočnosť, že žalovaná žiadala žalobu zamietnuť,

nemôže byť súdom hodnotená, vzhľadom na požiadavku a tvrdenie žalobcu, ako stav bez existencie hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva ku dňu rozhodnutia súdu, a teda aj bez potreby a povinnosti súdu vyporiadať tieto veci ich prikázaním do výlučného vlastníctva žalobcu na jednej strane a žalovanej na druhej strane. Súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán, že pri vyporiadaní sa nemá prihliadať na hodnotu hnutelných vecí. Žalobca vo viacerých podaniach výslovne uvádzal, že hnutelné veci je potrebné vyporiadať bez finančného vyrovnania, teda neprihliadať na ich hodnotu pri celkovom finančnom vyporiadaní. Pokiaľ v poslednom písomnom podaní z 03.09.2018 žiadal pri vyporiadaní prihliadnuť na hodnotu hnutelných vecí užívaných žalovanou, tak súd sa s touto jeho požiadavkou už nestotožnil. Ide totiž o účelovú požiadavku ako reakciu na odmietavý postoj žalovanej k požiadavke žalobcu na finančné vyporiadanie stavebného úveru. Žalobcovi je známe, že sa odmietal so žalovanou dohodnúť na cene hnutelných vecí udanej žalovanou v jej návrhu. Skutočnosť, že žalobca po troch rokoch uznal hodnotu vecí uvádzaných žalovanou nedáva záruku, že žalobca aj toto svoje stanovisko by nemohol zmeniť, vychádzajúc z jeho dovtedajších podaní. Takýto procesný postup žalobcu je kvalifikovaný ako zneužitie práva a vedie k nedôvodným prieťahom v konaní (článok 5 CSP).

17. Vychádzajúc z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že úver uvedený vo výroku tohto rozsudku, ktorý bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý za trvania manželstva žalobcovi a žalovanej, teda obom manželom, je potrebné finančne vyporiadať tak, aby bola uložená žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi ním vykonané peňažné plnenie v polovici a spoločne splatiť neuhradenú časť úveru.

18. Medzi stranami nie je sporné, že v predloženej úverovej zmluve zo 07.04.2010 ako účel poskytnutia úveru je úverové financovanie rekonštrukcie rodinného domu, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Žalobca síce tvrdí, že z týchto prostriedkov mala byť časť použitá aj na iné účely, t.j. pre potreby oboch manželov, avšak na toto svoje tvrdenie nepredložil, neoznačil ani nežiadal vykonať žiadne dôkazy. Pokiaľ nárok na finančné úhrady zo strany žalovanej odôvodnil aj tým, že žalovaná rodinný dom užívala a to aj po rozvode manželstva, tak táto skutočnosť neodôvodňuje povinnosť žalovanej uhradiť pre žalobcu časť sumy, ktorú žalobca splatil ako úvery zmluvne dohodnuté na rekonštrukciu jeho rodinného domu. Ak vynaložené prostriedky totiž mali za účel zvýšiť hodnotu, alebo čo len kvalitu vecí patriacej výlučne jednému z manželov, tak nie je daný dôvod, ktorý by osvedčil požiadavku žalobcu na finančné plnenie žalovanej voči jeho osobe v súvislosti s vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobca nepreukázal, že by uvedené spoločné prostriedky neboli použité výlučne na jeho majetok. Z uvedeného vyplýva záver, že ak spoločné úverové prostriedky boli vynaložené iba na majetok jedného z manželov, tak manžel, v prospech ktorého boli tieto finančné prostriedky vynaložené, nemôže mať nárok voči druhému manželovi na finančné vyrovnanie ním uhradenej ako aj neuhradenej časti úveru.

19. Žalovaná vo svojom pôvodnom návrhu z 10.12.2015 označovala aj spotrebné úvery nesplatené ku dňu rozvodu manželstva. V priebehu konania sa žalobca ani žalovaná o týchto úveroch už nezmieňovali a žiadny z nich nežiadal tieto zaradiť ako majetok potrebný v tomto konaní vyporiadať.

20. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, právna úprava dovoľuje práve tomu manželovi na majetok, ktorého prostriedky neboli vynaložené, aby sa zohľadnilo pre neho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na majetok druhého manžela, v tomto prípade na majetok žalobcu.

21. Vzhľadom k vyššie uvedeným zisteniam a citovaným právnym ustanoveniam, súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku z dôvodoch vyššie uvedených.

22. Žalobca sa vzdal nároku na náhradu trov konania, žalovaná nebola vo veci úspešná, keďže súd nevyhovel jej návrhu na zamietnutie žaloby, a preto podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd stranám náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).